provoze čsl. pošty (§ 38), nebo mezi světské ošetřovatele (§ 39), ani konečně mezi zaměstnance v oboru min. prací (§ 40).

Je tudíž patrno, že ze zák. č. 70/30 nemůže si st-l činiti nárok na úpravu svých odpočivných požitků.

## Č. 10.523.

**Zaměstnanci veřejní: I. * Služební poměr úředníků zemědělské rady na Slovensku, pokud výslovně nebyli ustanovení jinak, jest poměrem veřejnoprávním. — II. Měl-li úředník skupiny A, jmenovaný do VII. hodn. třídy v době účinnosti plat. zák. č. 103/26 požitky 4. nebo 3. plat. stupně VII. hodn. třídy, jest dobu rozhodnou pro stanovení výše služného podle zák. č. 103/26 zjistiti podle § 170 odst. 2 cit. zák., nikoliv podle usnesení min. rady ze 16. července 1926.**

(Nález ze dne 8. května 1933 č. 2283.)

Prejudikatura: Boh. A 7601/28.

Věc: Dr. Ing. Josef Č. v Bratislavě proti ministerstvu zemědělství o převod do nových platů podle zák. č. 103/26.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Podle výměru zemědělské rady pro Slov. v Bratislavě z 1. prosince 1925 přiznal výbor zemědělské rady pro Slov. usnesením z 1. prosince 1925 na základě souhlasu min. zeměd. z 31. října 1925 st-li, inspektoru pro chov hovězího dobytka, jako slovenskou výhodu od 1. ledna 1925 — od kteréhož dne byl jmenován do VII. hodn. třídy — požitky podle 3. stupně VII. hodn. třídy podle obdoby zák. č. 394/22 s tím, že vyšší požitky budou přiznány dne 1. srpna 1926. Dále byla mu dekretem tímto s právní účinností k 1. lednu 1925 započtena do postupu časového a platového v této hodn. třídě služební doba ztrávená u zeměd. rady pro Slov. od 1. srpna 1923 do 31. prosince 1924, tedy 1 rok a 5 měsíců.

Podle výměru zeměd. rady v Bratislavě z 27. března 1928 byl st-l uvědoměn, že min. zeměd. výnosem z 28. června 1927 v dohodě s min. fin. sdělilo zeměd. radě toto: »Dr. Ing. Josef Č. byl vyjmenován do VII. hodn. tř. s platností od 1. ledna 1925 a od tohoto termínu byly mu přiznány i požitky 3. stupně VII. hodn. třídy. — Poněvadž tento stupeň služného není v skupině A časovým postupem dosažitelný, je podle usnesení vlády ze 16. července 1926 a podle ustanovení § 170 plat. zák. pro určení služného v 5. platové stupnici rozhodnou doba potřebná k dosažení 1. stupně VI. hodn. třídy zvětšená o 4 roky, tedy doba 10 roků (6 roků a 4 roky); k době ztrávené v požitcích 3. stupně VII. hodn. třídy se vůbec nebéře zřetele, poněvadž nejde o dobu ztrávenou v nejvyšším stupni této hodn. třídy. Třeba tedy jmenovanému od 1. června 1926 přiznati služební plat podle služného stupně d) 5. platové stupnice se zbývajícím 1 rokem pro zvýšení služného a tedy s nárokem na postup do stupně e) služného 5. platové stupnice od 1. ledna 1928. Osobní přídavek podle § 171 plat. zák. nepřichází tu vůbec v úvahu a nemožno jej též přiznati, poněvadž úředník nižší skupiny, který v požitcích VII. hodn.

třídy ztrávil 6 roků, nepřevádí se výhodněji, vzhledem k tomu, že se mu k této době připočítávají jen 3 roky. Pokud podle uvedeného odpadnutím osobního přídavku podle § 171 plat. zák. objeví se služební plat nižším, než dosaváde pobírané požitky, bude třeba přiznati jmenovanému vyrovnávací přídavek podle § 196 plat. zák.« Spolu s tímto intimátem poukázala zemědělská rada v Bratislavě st-li od 1. ledna 1926 služební příjmy podle stupně d) platové stupnice 5. s vyrovnávacím přídavkem ročních 1.392 Kč a od 1. ledna 1928 služné stupně e) platové stupnice 5. s tím, že vyrovnávací přídavek odpadá.

Podle výměru zeměd. rady v Bratislavě z 27. července 1929 bylo st-li na základě schválení min. zeměd. v dohodě s min. fin. projeveného výnosem z 27. června 1929, usnesením výboru zeměd. rady v Bratislavě z 2. července 1929 přiznáno služební místo 4. platové stupnice v systemisovaném osobním stavu zaměstnanců zeměd. rady pro Slov. kategorie úředníků zemědělsko-technické služby pro odbornou službu zemědělskou v služební třídě I. b) s platností od 1. ledna 1928 a byly mu zároveň od 1. ledna 1928 poukázány služební příjmy podle služného 4. platové stupnice, stupně a) s tím, že zvýšení služeného může nastati dnem 1. ledna 1931.

Nato žádal st-l podáním ze 7. prosince 1929 za dodatečný nový převod do platů zák. č. 103/26. Poukazoval k tomu, že byl dekretem zeměd. rady z 27. března 1928 zařaděn s platností od 1. ledna 1926 do 5. platové stupnice, stupně d) na základě výn. min. zeměd. z 28. června 1927. Pro toto zařadění byla mu započítána podle usnesení vlády z 16. července 1926 a podle ustanovení § 170 plat. zák. pro určení služební doby potřebná k dosažení 1. stupně VI. hodn. třídy zvětšená o 4 roky, tedy doba 10 roků (6 a 4 roky). K době ztrávené v požitcích 3. stupně VII. hodn. třídy se vůbec nevzalo zřetele a nezapočítala se mu doba od 1. srpna 1923 do 1. ledna 1926, to jest 2 roky, 6 měsíců. Podle názoru nss-u, vysloveného v nál. č. 10.630/29 jest však usnesení vlády z 16. července 1926 protizákonné a jest úředníku VII. hodn. třídy započísti do doby rozhodné podle § 170 plat. zák. i dobu ztrávenou v 3. neb 4. stupni VII. hodn. třídy. Ale pak bylo i st-li započísti též dobu od 1. srpna 1923 do 1. ledna 1926, t. j. 2 roky, 6 měsíců a určiti celkovou dobu rozhodnou 12½ roky a st-le ke dni 1. ledna 1926 převésti do služebních příjmů podle 5. platové stupnice, stupně e) s vybývající další dobou 6 měsíců pro další postup. Ježto však st-l byl s platností od 1. ledna 1928 zařaděn do 4. platové stupnice, měl býti při správném provedení převodu zařaděn k 1. lednu 1928 do služného stupně a) platové stupnice 4. a od 1. července 1928 do stupně b) platové stupnice 4. Důsledkem toho žádá za správné převedení do platů zák. č. 103/26.

Nato uvědomila zeměd. rada v Bratislavě st-le výměrem z 25. října 1930, že min. zeměd. v dohodě s min. fin. výnosem z 6. srpna 1930 sdělilo, že nemůže vyhověti žádosti z 7. prosince 1929, aby st-l byl dodatečně převeden od 1. ledna 1926 do stupně e) v 5. platové stupnici a od 1. července 1928 do stupně b) platové stupnice 4., ježto třeba zachovati postup stanovený usnesením vlády z 16. července 1926. Výnos tento vzal výbor zeměd. rady v Bratislavě v zasedání dne 26. srpna 1930 odbývaném na vědomí.

Proti výnosu min. zeměd. z 6. srpna 1930 čelí stížnost, o níž nss uvážil takto:

Není sporu o tom, že st-l byl v den 1. ledna 1926 úředníkem skupiny A, jmenovaným do VII. hodn. třídy, a že mu tedy podle odst. 1 § 170 plat. zák. č. 103/26 přísluší služné 5. platové stupnice. Není také sporné, že měl st-l v den 1. ledna 1926 požitky 3. stupně VII. hodn. třídy od 1. srpna 1923. Spor jest jen o to, zda dobu, pro stanovení výše nového služného rozhodnou, jest určiti podle § 170 plat. zák., jak tomu chce st-l, či podle usnesení min. rady ze dne 16. července 1926, jak to učinil žal. úřad.

Stížnost uznal nss důvodnou.

Podle § 170 odst. 2 plat. zák. zjišťuje se pro stanovení služného u úředníků s požitky VII. hodn. třídy doba, kterou by museli ztráviti s požitky této hodn. třídy, aby dosáhli platového stupně, v němž jsou v den účinnosti zák., u úředníků skupin A a B s požitky VI. hodn. třídy doba, kterou by museli ztráviti s požitky VII. a VI. hodn. třídy, aby dosáhli časovým postupem platového stupně, v němž jsou v den účinnosti zákona. K zjištěné takto době se připočte započitatelná (započtená) služební doba v posledním dosaženém platovém stupni; součet obou dob se zvětší u úředníků skupiny A o čtyři roky, u ostatních úředníků o tři roky (§ 170 odst. 3 plat. zák.). Doba takto vypočtená je pak podle 4. odst. § 170 plat. zák. rozhodnou pro stanovení nového služného (§ 197 plat. zák.).

Usnesením vlády z 16. července 1926, jehož se žal. úřad dovolává, bylo však stanoveno, že u úředníků skupiny A a B jmenovaných do VII. hodn. třídy, kteří měli v den 1. ledna 1926 požitky 3. nebo 4. stupně platového této hodn. třídy, jest při převodu do nových platů vycházeti z doby potřebné k tomu, aby dosáhli časovým postupem požitků 1. stupně služného nejblíže vyšší hodn. třídy (tedy hodn. třídy VI.), zvětšené o dobu započitatelnou (započtenou) v nejvyšším platovém stupni té hodn. třídy, jejíž požitky mají při převodu, nejvýše však o 3 roky. Odůvodněno jest usnesení toto tím, že by u úředníků s požitky nejvyššího stupně platového té které hodn. třídy, časovým postupem nedosažitelného, mohly vzniknouti nesrovnalosti, kdyby tito úředníci byli převedeni do nových platů bez ohledu na délku služební doby v tomto stupni ztrávené, ač podle předpisů před 1. lednem 1926 platných (čl. I. § 2 zák. z 19. února 1907 č. 34 ř. z.) tato doba byla by jim přišla k dobru až do výměry 3 roků při případném povýšení.

A tu vyslovil nss v nál. Boh. A 7601/28 právní názor, že, měl-li úředník skupiny A, jmenovaný do VII. hodn. třídy v době účinnosti plat. zák. č. 103/26 požitky VII. hodn. třídy 4. plat. stupně, jest dobu rozhodnou pro stanovení výše služného zjistiti podle § 170 odst. 2 cit. zák. a nikoli podle usnesení min. rady z 16. července 1926. Tentýž právní názor vyslovil nss v nál. z 29. května 1929 č. 10.630,*) jehož se stížnost

---

*) V tomto dosud neuveřejněném nál. bylo vysloveno mimo jiné toto:

Po stránce zákonného zmocnění opírá se usnesení vlády ze 16. července 1926 o předpis § 196 odst. 7 plat. zák., jímž vláda byla zmocněna, aby vhodnými opatřeními vyrovnala, kde by to bylo odůvodněno dosavadními platovými poměry, případné platové nesrovnalosti, které by při převodu vznikly. — Jak ze zprávy

dnešní výslovně dovolává a jehož důvody z velké části doslovně cituje, i v tom případě, jde-li o převod úředníka skupiny A, do VII. hodn. třídy jmenovaného a s požitky 3. platového stupně VII. hodn. třídy. Nss trvá na těchto právních názorech i v případě daném.

Aplikuje-li se tento právní názor na dnešní případ, patrno toto: St-l domáhal se v řízení správním toho, aby mu služební příjmy podle plat. zák. č. 103/26 byly vyměřeny na podkladě požitků VII. hodn. třídy 3. stupně platového, a to postupem předepsaným v § 170 plat. zák., totiž tak, že by v počet byla vzata doba 6 let potřebná k dosažení 3. stupně VII. hodn. třídy, pak doba od 1. srpna 1923 do 31. prosince 1925 čili 2 roky 5 měsíců, v tomto stupni platovém ztrávená, a aby konečně připočteny byly 4 roky, takže by doba pro stanovení nového služného v 5. platové stupnici rozhodná podle § 170 odst. 4 plat. zák. činila u něho 12½ roků. Žádání toto odpovídá plně shora cit. právnímu názoru nss-u.

Naproti tomu vycházel žal. úřad, opíraje se o usnesení min. rady z 16. července 1926, z názoru, že rozhodnou jest doba, kterou by st-l musil ztráviti s požitky VII. hodn. třídy, aby časovým postupem dosáhl 1. stupně VI. hodn. třídy, t. j. 6 roků, zvětšená pouze o dobu 4 roků podle odst. 3 § 170 plat. zák., tedy doba 10 roků, že však doba 2 roků, 5 měsíců ztrávená s požitky 3. stupně VII. hodn. třídy zůstati má nepovšimnuta. Pro tento názor právní neshledal však nss v zákoně opory.

---

výboru sociálně-politického k vl. návrhu plat. zák. (tisk 333 posl. sněmovny N. S. R. Č. 1926) plyne, bylo toto zákonné zmocnění pojato do zák. teprve řečeným výborem, a sice proto, že jakákoliv změna vládní osnovy v částech týkajících se převodu do nových platů ve smyslu podaných návrhů by byla přivodila, nehledíc k poměrně značné výši nákladu, ještě další nesrovnalosti. Výbor měl za to, že případným nesrovnalostem, které zejména vzhledem k dosavadním platovým relacím při převodu by vznikly, bude moci býti účelně čeleno vládou na základě zmocňovacího ustanovení, které k tomu konci výbor k § 196 jako odstavec 7 vložil.

Maje hodnotiti obsah tohoto zákonného zmocnění vlády, uvážil nss v prvé řadě, že v plat. zákoně došla výrazu myšlenka, že služební plat podle tohoto zák. příslušející nemá býti menší, než souhrn služebních požitků dřívějších — k vyrovnání skytá zákon v § 196 vyrovnávací přídavek — a pak že nebylo úmyslem zákonodárcovým, aby na zásadách, jimiž plat. zákon jest ovládán, něco bylo měněno. Zmocnění dané vládě v § 196 odst. 7 plat. zák. nemá také ani podle svého doslovu toho obsahu, že by vláda jednotlivé platové nesrovnalosti mohla změniti. Má-li však vláda případné platové nesrovnalosti vyrovnati, pak nemůže tak učiniti v ten způsob, že by nároky ze zákona plynoucí neuznávala, nýbrž může vyrovnávati jen tam, kde zákon neskytá novou úpravou ani tolik, aby zamezeny byly nesrovnalosti. Vyrovnávání jest tedy možné přiznáním výhod, kterých zákon sám nedává, nikoliv odepřením nároků, které zákon dává.

V daném případě domáhal se st-l v řízení adm. toho, aby mu požitky podle plat. zák. byly vyměřeny na podkladě požitků VII. hodn. tř. 3. plat. stupně, a sice postupem předepsaným v § 170 plat. zák., t. j. tak, že by v počet byla vzata doba 6 let potřebná k dosažení 3. stupně platového, pak doba od 1. ledna 1924 do 31. prosince 1925, t. j. 2 roků v tomto stupni ztrávená, a aby konečně připočteny byly další 4 roky, takže by doba pro stanovení nového služného rozhodná, § 170 odst. 4, u něho činila 12 roků. Naproti tomu vycházel žal. úřad, opíraje se o usnesení min. rady ze 16. července 1926, z názoru, že rozhodnou jest doba, kterou by st-l musil ztráviti s požitky VII. hodn. tř., aby časovým postupem dosáhl požitků 1. stupně VI. hodn. tř. (t. j. 6 roků), zvětšená pouze o dobu 4 roků podle odst. 3. § 170 plat. zák., tedy doba 10 roků, že však doba 2 roků ztrávená s požitky 3./VII. hodn. tř. zůstati má nepovšimnuta. Pro tento názor právní neshledal nss v zákoně opory a nezbylo než napadené rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.